

На позив наше народне партије стетине најсвјеснијих ~~Црногорки~~ устале је да брани своју част, да се бори за ослободјење свега народа, ~~базична предетог у релство фашистичких разбојника~~. Својим учешћем у тој борби жена је стекла и своја права. То значи она је постала равноправан члан друштвене заједнице, она је стекла право да учествује у рјешавању ~~хр~~ свих питања наше земље, она је осигурала своје мјесто грађанина наше Демократске федеративне Југославије.

Део сада, у овој фази борбе, жене су испуњавале своје дужности према отаџбини, дужности које је наметнуо рат. Раме уз раме младе жене и дјевојке јуришале су у првим борбеним редовима, науке сељанке постале су одлични санитарци и похртвоване кеговале наше ратнике; под пријетњом стријељања жене су изнесиле хљеб нашим борцима који су остајали у позадини да би бодрили и храбрили уплашени народ. У бригадама се није осјећала разлика у дужностима и правима између другова и другарица. У најтежим ситуацијама храбростки свијест жене борца била је увијек на најзавиднијој висини. X 00

У борби ми сме и училе. Три и по године стеченог искуства, три и по године патњи и напора извајале су нову жену, са новим схватањима, новим навикама израженим у огромној енергији, у преданости раду, у јакој вољи за знањем и науком. Вјештачки одржавана инфериорност? жена за сва времена је овом борбом избрисана.

Покрет редељубивих жена у овом раду едиграе је веома крупну улогу у мобилисању и прикупљању народних снага за пемећ френту а данас у условима ослободјења оне са истом снагом треба да учествују у изградњи нове слободне равноправне заједнице наших народа.

У почетку као борац са храбростау и похртвовањем, касније их данас као рукеводица са високим осјећањем одговорности за рад и знањем, као организатор са саменицијативом и вјештином, својим способностима жена је прекрчила свој пут и де наших највећих органа власти, тако да у ЦАСНО-у имамо жена посланика и жена чланова ~~Државног~~. На општим народним зборовима за изабирање средских, општинских или сеоских народне-ослободилачких одбора бирају се и жене као равноправни чланови друштвене заједнице.

~~Алихјвхувијакххијвхукиахкјихкхукиаки~~

На ипак ту и таме појављују се понекад естатци старог неповјерења према жени. А и код нас самих јавља се страх да нећемо мени свршавати повјерене нам дужности. Још увијек и ми мислимо о томе да су мушкарци многе способнији од нас, да не умијемо обављати оне што се од нас тражи, да ми немамо довољне знања. Питамо се да ли те има основа? Тачне је да ~~ми~~ осјећамо страх који носимо као наслеђе из ружних дана наше прошлости, али ми сме свршиле школу рата, у њој стекле драгоцене искуства, упознале себе и ријешиле многе проблеме из нашег живота, који су раније за нас били недекучиви, учествовале у свим послевима народног ослободјења. А ипак нам нешто недостаје, и шта је то? То су старе навике и предрасуде, које су на нама оставиле још дубок траг, и ако ми имамо и јаку вољу и жељу да их отклонимо, те је осјећање несигурности изражене у бојазни да ли је оне што сме урадиле добре, те је недељевна самосталност у раду, те је помак ка саменицијативе. Дамеће нам се питање како да се тога ријешимо. У првом реду мереаме учити сталне и непрекидне с планем и систематски. Мераме се научити да штедиме вријеме, с обзирем да у овим условима борбе мереаме више неге имада радити. А да би могле учити да би постигле оне што хоћемо најприје те нам у том праву помели разни курсеви. Нама мера бити јасна једна ствар, а те је да се мереаме наерухавати стручним знањем које се свакег дана показује као нужно и неопходне за изградњу наше земље. Нама је потребне многе санитарци. Наша села у којима је рат носијасе многе белести чекају екретне и спесобне санитарске раднице, који те помели нашеј другарици сељанки да спријечи ширење тих заразних белести. По нашим селима још се нерационалне искориштују намирнице, зате се као нужно поставља брзо организовање домаћичких течајева. Не смијемо сметнути с ума ријешење питања неписмености. Неме је потребне многе радие-телеграфиста, многе дактилеграфта и осталих стручних раднице.

С друге стране још увијек све жене нијесу екупљене оне нашег покрета. Још има многе оних којима циљ наше борбе није јасан, које не схватају значај стечених тековина, које мисле да за жену није политика. Јасне нам је откуда те долази, зате и мереаме примити један од првих задатака да екупљањем жена у наш АФЖ подигнемо вишеу политичку свијест и омогућимо им да схвате да је ово и вишева борба, да је та борба и њима пружица све услове за ~~јакан~~ бољи сутрашњи

живот, њихов и њихове дјеце. На тај начин оне ће схватити и да се те тековине морају чувати, а очуваћемо их ако будемо активно помагале њихове учвршћење. Наша помоћ, у првом реду, нашеј народној власти мора бити много ефикаснија, а била ако ми својим радом, паметним предлозима и умјесном критиком омогућемо учвршћењу те највеће народне тековине исковане на преливеној крви наших најбољих синова. Пред тога мали је број жена активних у Народно-ослободилачком фронту, а то је наша једина политичка организација која регулише наш њв политички живот по линији народно-ослободилачке борбе и пружа све могућности, баш нама женама, да учврстимо наша права и васпитава нас да правилно мислимо и радимо.

Учешће жена у друштвеном животу још увијек је незнатно, још увијек мале жене узимају ријеч на народним зборевима, митинзима, манифестацијама. Мале је жене и у нашим Народно-ослободилачким одборима.

А када смо за три и по године издржавале све напоре заједно са нашим браћом стварајући увијек своју част и част свега народа изнад свега! ми крив данас морамо учити и својим знањем пребијати пут до мјеста које смо осигурале кроз крв нашу и наше браће. Спесобношћу да уредне и савјесне обављамо своју дужност ми ћемо правдати повјерење народа који нам је дао док нас је гледао како несебично три и по године испуњавамо дужности према отаџбини. Тада ће исчезнути и најмањи страх траг страха и предрасуде и ми ћемо заузети своја мјеста која су за нас ангажовале патње и напори дати за добро отаџбине.

Тучица!

Ево ти ја ^{важна} ^{војерки} ^{Монок}
^{тине} ^{Шке}

Монок те ја ^{да} ^{онда} ^{спешно}
^{Макаре} и ^{Монок} ^{В. Зекеловић}

9014